

Ağa Laçınlı

Üzük

Bəxtimin üzünə gülübdür üzün,
Sevincim sel kimi qaynayıb daşır.
Toydan beş il sonra aldığım üzük
Xınalı əlinə necə yaraşır!

Sən bir kəndçi qızı, mən bir tələbə,
Evləndik... evimiz olmadı ancaq.
Uymadın dərzilər saldıqı dəbə,
Keçdi təqaüdlə hər dolanacaq.

Evləndik... güldün də utanmağıma,
Dedin bu qayğıyla üzmə özünü.
Qırmızı sap bağla boş barmağıma,
Olsun toy üzüyü, nişan üzüyü.

Bu da yoxsulluğun uzanan ömrü,
Üzürler istədim hey dönə-dönə.
Bir payız pul yığdım üzükdən ötrü,
Qaçıb qış papağı tikdirdin mənə.

Dolandı fəsillər. Qış getdi yaya.
Amansız olmadıq zamanımıztək.
Qaldı nişanımız toydan sonraya,
Yaşadı ürəkdə üzüklü istək.

Bir gün biz yollandıq dükana sarı,
Aldıq üzüyünü nişanımızın.
Mən sənə verdim o yadigarı
Yazdırdın adına uşağımızın...

Bağışla

İlahi, mən laçınam,
gərək uçam, uçunam.
Mən də Sənin suçunam,-
məni Sənə bağışla.

Mən sonranın indisi,
mən cırtdanın irisi.
Bu imanlı iblisi
dəli cinə bağışla.

Könül sığmır yataba,
məcnunluğa nə toba.
Peyğəmbərə, Kitaba,
bir də dinə bağışla.

Alnım göyə güzgüdü,
aldığım od güzündü.
Kin sevgidən güclüdü,
eşqi kinə bağışla.

İlahi, mən dərdə lək,
şırımı çək, çarpaz ək,
Sən də təksən, mən də tək,
məni Sənə bağışla.

Buyur, güllə gülünü,
ruh dirildən ölünü.
Hər kəsin öz çölünü
öz içinə bağışla.

Uçdum balın iyinə,
Hər pətəkdə yüz iynə...
Yemi qapıb yeyənə,
dəni çinə bağışla.

Mənim gecələrim hər gecə oyaq

İlahi, mən kor quşam,
qor üstünə qonmuşam.
Dönə-dönə yanmışam,
dönə-dönə bağışla...

Səmimiyyət

Ərk ilə evinə gəlmişəm, ay dost;
Görürəm, açıqdır qaşın-qabağın.
Kəməni imarət bilmişəm, ay dost,
Nə gərək utanıb tər axıtmağın.

Səndən dünya malı ummayıram mən,
Sanma bəyənmirəm yavan loxmanı.
Doyursan qəlbimi səmimiyyətdən,
Bağırma basaram kasıb daxmanı.

Sən danış səmimi, kiri səmimi,
Səmimiyyət qəlbin məhək daşdır.
Söhbət olacaqsə qeyri-səmimi,
Dinib-danışmamaq daha yaxşıdır.

Dostum, doğrultmasa əməl niyyəti,
İnsan necə qalxar, necə ucalar?
Bir ölçü götürsək səmimiyyəti,
Alim var, çobandan geridə qalar.

Bir acı baxışdan sınımış ürəyi
Sağaldan o hansı şirin nemətdir?..
Dada gətirən də duzu, çörəyi,
Elə səmimiyyət, səmimiyyətdir.

Ölmərim

Ölüm, məni nə beləcə hərlərsən, -
Mən bir ömrü sürməyincə ölmərim.
Öz anama, öz Tanrıma borcum var,
Aldığımı verməyincə ölmərim.

Nə istərsən can ağacım quruya,
Arız olub nə girmisən araya?
Sən öləsən, il kərpicli saraya
Yüz keçəni hörməyincə ölmərim.

Qarı düşməni, bu nə qorxu kinosu,
Neçəyədi bu möhlətin kilosu?
Dəhrələyib dərd bitirən kol-kosu,
Sərgiliyə sərməyincə ölmərim.

Nə dilərsən soluxuban sozalım,
Axı niyə çarpaz dağla yazılım?
Əkdüyimi biçməyincə, a zalım,
Səpdüyümü dərməyincə ölmərim.

Qoca quldur, məni azca qarala,
İnanmıram inam sapı qırıla.
Tufan qopa, iki dünya bir ola,
Gözləncimi görməyincə ölmərim.

Könüllərdi mənim evim-eşiyim,
Könül olsun axırıncı beşiyim.
Qorxuram ki, qəbirdə də üşüyüm,
Ürəklərə girməyincə ölmərim.

Qapını aç

Qapını yüyrek aç mən qayıdanda,
Ay qədir bilənəm, üzə gülənəm.
Barı öz qapıma gəlib qonanda
Açar qabağıma yüyürsün mənim.

Qapılar önündə ürəyim yanıb,
Yolsuzlar daş olub yolu hərəndə.
Üzümə oxarta qapı qapanıb,
Qorxuram qapını bağlı görəndə.

Mənim xoşum gəlmir söz böyütməkdən,
Sözün də yalanı ölüb-İtibdi.
Qapı qabağında boyun bükməkdən
Az qala boynum da ayrı bitibdi.

Kürlük görə-görə kürküm od alır,
Arılıq öyrədir ad-sanı kirli.
Kəsib qapıları hay-haray salır
Büllura bürünən qızıl zəncirli.

Qapı qabağında qaraldı qanım,
Öyrəşə bilmədim düzü danmağa.
Öyrəşdi varlığım, günüm, gümanım
Qanmaz qapısında donub-durmağa.

Yoruldu, dirəndi diribaş dilək,
Dünyadan iriymiş keçilməz qoruq.
Ölüm kilidləri önə sərilcək
Asılı qalırıq, adsız oluruq.

Bağlıca qapılar bağı çatlıdır,
Bəzən də ölümdən qaçıram birbaş.
Ərkim bir evimə, bir sənə çatır,
Qapını yüyrek aç, istəkli sirdaş.

Ayrıca qalırıq

Ayrıca qalırıq min il, milyon il,
Torpağın torunda görüşmək çətin.
Bağlanaq birliyə barı beş-on il,
Alağ hayırını uzun həsrətin.

Əzizim, ömür də bir haqqı-saydı,
İnsan bu dünyada gərək sevinə.
Səni görməyimə güman olsaydı,
Yalvarıb gedərdim qəbir evinə.

Dünya bəndə vurub bizə də gülər,
Ürək sayğacında hesabını çək.
Anın yarısıdı yaşanan günlər,
Yatılan illəri ölçü götürsək.

Ayrıca qalırıq bir qarışıqda,
Qaralar gözünün qara çırağı.
Vallah, üşüməzdim mən o qışıqda,
Eşidə bilsəydim bu səs-sorağı.

Orda qarğışın da könül oxşardı,
Durğunluq gölündə duyğu göyerməz.
Darıxaq bəlkə də ruh qovuşardı,
Amma ruh görüşü bu dadı verməz.

Ayrıca qalırıq qaranlıq qatda,
Orda ödənici ödəmək çətin.
Gəl yaxşı dolanaq yaman həyatda,
Alağ hayırını uzun həsrətin.

Gələndə ağrını özünlə gətir

Gələndə ağrını özünlə gətir,
Sənə bir sözüm var incədən incə.
Təkliyi tək qoyub can evimə gir,
Könlümə yoldaş ol köçüm gedincə.

Allah çox görməsin ağ günlərini,
Gətir qayğını da qara düyündə.
Bəslərəm mən sənin dərd güllərini
Qanımla sulanan can dibçəyində.

Dərdi də öldürən dərd kötəyidi,
Dərdinə dərd olum... çox da üzülmə.
Çox da ki, ürəyin od pətəyidi,
Atıb ürəyini yanıma gəlmə.

Səni duya-duya deyirəm bunu,
Gözünün gölü də gözəldi, gözəl.
Təzə geyimini, təzə donunu
Təzə dağ-düyünlə düymələyib gəl.

Özünü tanımaz dərdini danan,
Bir də olanına belə yox demə.
Ay məni dost bilib başa dolanan,
Gizli yaranı da məndən gizləmə.

Ya dərdi yarı böl, ya da üzülüş,
Qoy ömrün xalçası önə sərilsin.
Duzlu göz yaşıyla bal sızan gülüş
Birlik xamırına qoy əndərlisin.

Qayğı bostanında hər dilək bitir,
Verib qazancını yana çəkilmə.
Gələndə ağrını özünlə gətir,
Səndən inciyərəm, əliboş gəlmə.

Mənim gecələrim

Mənim gecələrim hər gecə oyaq,
Mənim gecələrim gözləri açıq.
Mənim gecələrim özündən dümağ,
Gündüzə qarışıq, Günə bulaşlıq.
Bir tut ağacıyam - tərəcəm masa,
Silkinib tökürəm bütün xarımı.
Şeir yazmayanda -
mən heç olmasa
Üstünü örtürəm balalarımın.

* * *

Sən hərdən səbəbsiz inciyən, kəsən,
Hərdən əhvalımı soruşan qızsan.
Hərdən minnətçimi uzaqdan qovan,
Hərdən özü gəlib barışan qızsan.

Elə qınayırsan məni dilində,
Çox vaxt inanmıram üzün güləndə.
Tay-tuşun bəzənib dərsə gələndə
Bəzənib-düzənib yarısan qızsan.

Bəzən atmacanı ağ eləyirsən,
Bəzən hər sözünü dağ eləyirsən;
Yüngül dərdlərimə lağ eləyirsən,
Ağır dərdlərimə qarışan qızsan.

Ay gözü alovlu, baxışları şəni,
Peşiman qayıdıb arxamca düşən.
Gahdan özüm ilə durub öcəşən,
Gahdan xainimlə vuruşan qızsan.

Getdin, yad olmadın bir inciməklə,
Gəldim, qarşıladın duzla, çörəklə.
Sən bu sadəliklə, bu saf ürəklə
Elimə, obama yaraşan qızsan.

* * *

İllər dağa dönüb düşdü araya,
Ortada çox umu, çox küsü olub.
Yaxşı ki, axşamlar baxırıq Aya,
Səmələr barışıq güzgüsü olub.

Görəndə gözüne çox baxmamışam,
Elə bilirsen ki, darıxmamışam?..
Axı neyləyim ki, yalnız bir quşam;
Yuxum da bir anın mürgüsü olub.

Yağıma yağışan... gül açsın bağıni,
Bəs nədir özümə bu çarpışmağın?
Vallah, val dəyişib sözdən qaçmağın
Sozalan canımın üzgüsü olub.

Səni tanıyandan girincəm, girincə,
Nə könlüm toxtaqdı, nə qulağım dinc.
Bu necə sevgidi, bu necə sevinc, -
Dərddən oxuyanın türküsi olub.

Sənin bir baxışın daşı mum eylər,
Gülsən, buxarlanar gülcünc gileylər.
Halımdan halıdı tutqunca göylər,
Buludlar başımın tüstüsü olub.

Çəkdiyim ağrını çəkməsin heç kim,
Gör neçə üzü var bu keşməkeşin.
Yarıyan eşqimi qoruyan eşqin
Ömrümün qorxusu-hürküsi olub.